

SLOVENSKI PRIMOREC

UREDNIŠTVO in UPRAVA v Gorici v ulici
Riva Piazzutta 18 - Cena oglasa po dogovoru.
Odpri vsak delavnik od 10. - 12. ure

KATOLIŠKI TEDNIK

IZIDE VSAKO SREDO
Poštni ček. račun št. 9-17768 - Poština plačana
v gotovini - Spediz. in abbonamento postale II Gruppo

Leto IV. Štev. 8.

GORICA DNE 25. FEBRUARJA 1948.

Cena L. 15

Kdo bo zmagal?

Komunisti pripravljajo povsod kaos, prelivanje krvi in bedo

V ČESKOSLOVASKEM PARLAMENTU je bila 17. II. zelo burna seja, ker notranji minister ni izvedel sklepa ministrov z dne 13. II., ko je bilo določeno, naj preneha z odstavljanjem komunističnih elementov iz policijske službe in nastavljanjem samih komunistov. Komunisti hočejo orožja, ker je najhujše edino sredstvo, da usunijo vsa črna dela, ki sta postala za komuniste že dva »popolnoma tuja pojma«.

DE GAULLEJEVO »FRANCOSKO LJUDSKO UDRUŽENJE« je imelo v Parizu veliko zborovanje, na katerem je eden izmed govornikov dejal, da je čas nehati s politiko in začeti s krepitvijo dejavnosti, kajti komunisti pripravljajo za mesec marec ali najkasneje prvo polovico aprila »stalinovsko ofenzivo« s sabotažo in neredi velikega obsega. Pri tem da se Moskva poslužuje ne francoskih, ampak španskih in jugoslovanskih skrajnežev.

O delovanju in namerah komunistov v ITALIJI pričajo najdena skladišča orožja vseh vrst.

Ne boj se, plaha čreda!

Vernikom, ki gledajo s strahom v bodočnost, kličemo v spomin Jezusove besede: »Ne boj se, mala čreda, jaz sem svet premagal«. Nihče naj ne misli, da bodo mogli satana, ki se dandanes javlja predvsem v komunizmu, ukrotiti grešniki z zgolj naravnimi sredstvi, pa četudi s pomočjo velikih strank in polnih žakljev denarja. Le Bog s pomočjo svetih ljudi bo pahnil peklensko zver v večni ogenj. V tem nas potrjujejo besede, ki jih je govoril Jezus sam 4 ne-

dolžnim dekletom v vasi Heede v severni Nemčiji blizu holandske meje. Tam se je od 1. II. 1937 do 3. II. 1940 okoli sto-krat prikazala Mati božja štirim šolskim deklicam. Marija je priporočala otrokom predvsem molitev za spreobrnjenje grešnikov. Od 1. 1945. pa se istim dekletom prikazuje Kristus sam. Najavedemo nekaj besed, ki jih jim je baje govoril Kristus.

»Človeštvo je slabše kot pred vesoljnim potopom... Najrajši bi ta rod uničil... Samo radi pravičnih pustim, da še vlada usmiljenje... Pripravlja se nekaj silnega... zemlja se bo tresla in majala... Bo tako strašno, kakor še ni bilo od stvarjenja sveta... Sam bom prišel in uveljavil svojo voljo... Vsi, ki so v teh časih trpeli, so mučenci, seme nove Cerkve... Ti se smejo udeležiti moje križarske vojske... Pridem kmalu, pridem prav kmalu... Kar bo sedaj prišlo, bo prekašalo vse preteklo... Angeli pravice so že razpostavljeni na vse strani neba...

Mati božja in vsi angeljski zbori bodo sodelovali pri teh dogodkih... Pekel je prepričan, da je gotov svoje žetve, toda jaz mu jo bom iztrgal... Tisoči se bodo na tak način še rešili... Jaz pridem in z menoj pride mir... Z malo zvestimi bom znova obnovil svoje kraljestvo... s hitrostjo bliska bo prišlo to kraljestvo, mnogo hitreje, kot misli človeštvo... Molite brez prenehanja, ne boste razočarani... Blagor njim, ki so pripravljani, blagor njim, ki name čakajo... Vi boste vriskali in boste hvaležni... za one pa, ki ne bodo v posvečujoči milosti, bo nekaj strašnega...«

Naj je Kristus tem mladencem res tako govoril ali ne, — o tem bo govorila Cerkva — vsekakor gledajo v tem duhu na bližnjo in daljnjo bodočnost vsi tisti, ki so se iz razodetja in zgodovine Cerkve kaj naučili in vedo, kako velike stvari se danes godijo po vsem svetu — velike glede hudobije in borbe proti Bogu in velike glede Boga darovanega trpljenja.

Ti pa premisli, ali spadaš h Kristusovi ali satanovi vojski, in vedi, da je končana zmagala s Kristusom!

CERKVENE VESTI

† Kardinal Granito Pignatelli

V ponedeljek 16. II. je umrl v Rimu v 97. letu dekan kardinalskega kolegija in prefekt sv. obredne kongregacije Granito Pignatelli di Belmonte. Rodil se je 10. IV. 1851 iz odlične in zelo pobožne plemenske družine v Neaplju. Oče je bil učen zgodovinar in od njega se je sin naučil ljubezni do žrtev in vestnega izpolnjevanja dolžnosti. L. 1890. je postal apostolski nuncij v Belgiji. L. 1904. so ga poslali za nuncija na Dunaj. L. 1911. je postal kardinal in l. 1930. dekan kardinalskega zbora. Na mednarodnih kongresih in ob drugih verskih slovesnostih je vredno zastopal sv. očeta. Pokojni kardinal je zelo vneto sodeloval pri raznih rimskih kongregacijah. Častitljivega in dobrosrčnega kardinala Januaria Granita Pignatellija je odklovala velika vdanost in ljubezen do sv. očeta.

Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji!

R. I. P.

† P. Erhard Pečar

Prejeli smo sporočilo, da je umrl v Krškem ob Savi preč. pater Erhard Pečar, kapucin. Rojen je bil 1. avg. 1869 v Št. Vidu pri Grobelnem, umrl je v krškem samostanu 5. februarja 1948. Pokojni je bil pred vojno v istem samostanu in je bil od Nemcev z drugimi sobratji izgnan. Dali so mu to možnost, da je lahko šel na svoj dom k sorodnikom. Tudi tam ni smel ostati in tako se je podal v Celovec in tam je imel tudi slovesno zlatomašo 28. julija 1945. Istega leta se je vrnil v domovino, zopet v Krško, da

tam preživi zadnje ure svojega življenja. Ker so ga Goričani dobro poznali, ga priporočamo v molitev. Pokojni pa naj počiva v miru in pri Bogu prosi za svoj trpeči narod.

ZMAGA KATOLIŠKIH AKADEMIKOV NA PRAŠKEM VSEUČILIŠČU. Nad Češko se zbirajo temni oblaki, vendar pa je zelo razveseljiva vest, ki nam kaže, kako se ravno na Češkem zbujata katoliška verska zavest. Na praškem vseučilišču, katero je nekoč bilo trdnjavo in izhodišče slovanskega svobodnega miselstva, so pri sedanjih volitvah za akademski dijaški svet odnesli češki katoličani relativno večino. Izvoljenih je 12 katoliških akademikov. To je eden izmed največjih znakov za krščanski prepoved Češke.

DVA ALBANSKA ŠKOFA USTRELE. LJENA. Listi poročajo, da sta bila v Albaniji ustreljena dva škofa, seveda zaradi »političnega delovanja«. Prvi je mons. Franc GJINI, škof iz Lješa, in drugi mons. Jurij VOLAJ. Prvi je bil tudi apostolski delegat za Albanijo. Zopet dve žrtvi komunističnega barbarstva!

PROCES ZOPER BENEDIKTINCE V DAJLI V ISTRI. Casopisi poročajo, da so istrske oblasti naperile sodni proces zoper benediktince v Dajli. Takrat jim očitajo pornografijo. Nekaj podobnega je bilo lani zoper kapucine v Celju. Kaj vse najde demon v boju zoper Boga!

SOLSKÉ SESTRE NOTRE DAME so baje odvedli iz Trnova pri Ilirski Bistrici. Kam?

Eden izmed vodilnih komunistov je dejal zaupnikom:
»Ljudstvo hoče biti varano, torej varajmo ga!! Vse, kar hoče in želi ta nespametna raja, vse ji obljubimo — in potem bomo storili, kar bomo sami hoteli.«
Delavec in kmet! Nihče vaju še ni tako kruto vodil za nos, kot to dela komunizem.
Če tega danes ne verjameta, bosta to bridko resnico jutri okušala.

VPRAŠANJE PLAČ ZA CERKVE NE USLUŽBENCE V JUGOSLAVIJI. Cerkveni uslužbenci imajo marsikje svojo plačo v buri. Te jim pa država ne pusti več pobirati. Ker je na neki družnici cerkovnik ustavljal radi tega dnevno zvonjenje, so ljudje sklicali sestaneke, pri katerem naj bi se o tej zadevi razpravljalo. Ko jim je bilo pojasnjeno, da so vse bire ukinjene, se je oglašil star družinski oče in je govoril nekako tako: »Dokler bomo imeli mi, kar nas je starih, še nekoliko besede, zahtevamo, da ta zadeva ostane, kakor je bila pod našimi očeti in dedi. Mežnar naj vrši

svoje delo kakor do sedaj in mi mu bomo dajali, kar smo mu dajali do sedaj. Ko bodo pa prišli do besede ti naši smrskavci, (tu je s prstom pokazal na mladino, ki je stala na drugi strani sobe), naj si oni uredijo, kakor sami hočejo«. Tedaj se je pa oglašil zastopnik mladine in izjavil: »Ko bomo prišli mi smrskavci do besede, se bo to vršilo ravno tako, kakor se je vršilo pod vami, oče, in pod vašimi očeti«. S tem je bila debata zaključena in zvečer je cerkovnik že zopet zvonil Ave Marijo kakor nekoč, ko mu bira še niso ustavili.

De Gasperi je govoril mladeničem

Predsednik italijanske vlade je govoril 10.000 mladeničem Kršćanske demokracije v Rimu. Razložil jim je, kakšnih načel se drži njegova vlada in koliko uspehov je dosegla. Obenem jim je pojasnil, kako nespametna in zlonamerna je taktika strastnih sovražnikov Krščanske demokracije. Svoj govor je končal

tako, da bi svoje sklepne besede radi priporočili kot vodilo tudi vsem slovenskim možem in fantom v Italiji:

»Mi prosimo Boga naših očetov, da bi ne bili nevredni zgodovinske ure in velike stvari, katero branimo.«

Napravi, da ti ho naš list dovolj velik, četudi je majhen po obsegu. Kako? Pre-mišljaj ga! Malo in dobro, to je zelo koristno pravilo.

OKNO V SVET

KOMUNISTI NAJ PRIDEJO IZ PODZEMELJA! Bivši madžarski ministrski predsednik Ferenz Nagy in bivši funkcionar vlade Združenih držav Donald R. Richberg sta govorila pred odborom reprezentančne zbornice za protiameriško dejavnost v Washingtonu in zagovarjala ukrepe kongresa, ki naj brzdajo komunistično aktivnost.

Nagy, ki so ga preganjali najprvo nacisti in nato komunisti, je izjavil, da bi drugi svobodni narodi z odobravanjem pozdravili vsak ameriški ukrep, ki bi brzdal komunistično gibanje ter je obrazilil komunistično tehniko za rušenje ustavnih vlad in postavljanje sveta pod sovjetsko nadvlado.

Richberg je poudaril, da pomeni tajnost, ki obdaja komunistično dejavnost, največjo moč komunistov in da je to v kričečem nasprotju s pojmovanjem svobode, ki je Američanom tako ljuba. Dodal je, da je najboljši način za pobijanje podtalnih elementov, ki skušajo zrušiti demokracijo, v odpravi tajnosti. Zato je predlagal, da se pozovejo komunistična stranka in organizacije komunistične fronte, da se morajo registrirati pri zunanjem ministertvu, objaviti svoje smotne in svoja pravila, imena funkcionarjev ter članov in zveze z organizacijami izven Združenih držav.

PREDSEDNIK TRUMAN JE POSLAL KONGRESU SVOJE DRUGO ČETRTLETNO POROČILO O PROGRAMU AMERIŠKIH PODPOR GRČIJI IN TURČIJI. V spremnem pismu piše med drugim: »Poleg tega je bila Grčija izpostavljena vedno bolj naraščajočemu pritisku komunistične manjšine, katera bi, ker je pod vplivom tujine, odkoder dobiva podporo, hotela vsiliti svojo voljo grškemu narodu s silo orožja. Značilno je, da gverilstvo ni naperjeno proti redni vojski, temveč proti grškemu narodu. Hoteno nesmiselno uničevanje grških vasi ni posledica vojaških operacij, temveč naklepno brezsrčno uničevanje, ki hoče odvzeti Grkom njihove hiše ter jih pognati pred njihove zemlje, jih prisiliti, da se povečajo preobljudenost mest ter da tako povečajo bremena države in povzročijo splošno hudo revščino, vse to pa v upanju, da jim bo na takšne načine uspelo

ustvariti primeren teren za politično agitacijo.

Te tolpe, ki hočejo izkoristiti človeško bedo in kaos, so majhne, veliko premajhne, da bi mogle kdaj koli zahtevati, da imajo resnično predstavniki značaj. Tolpe štejejo približno 20.000 mož, za večino katerih pa je prav dobro znano, da so jih prisilili k vstopu v vrste gverilcev z grožnjo smrti njim in njihovim rodbinam.

Več članov ameriškega kongresa je bilo v zadnjih mesecih v Grčiji in ti prav dobro vedo, kakšne grozne represalije izvajajo nad tistimi, ki se nočejo boriti za komunistične gverilce.

In vse to je nam Slovincem znano iz let »osvobodilne« borbe. Komunizem je vedno isti pri vseh narodih. Laž in nasilje, to je njegovo orožje.

OBLETNICA LITVANSKE NEODVISNOSTI. Kljub temu, da Litva še zdihuje pod peto zavojevalca, je litvansko ljudstvo 16. II. s krvavimi, toda neupognjenimi glavami praznovalo trideseto obletnico podpisa svoje neodvisnosti. Litvansko ljudstvo je po več kot stoletni borbi proti zatiranju ruskih carjev in kljub navzočnosti nemških armad, ki so bile še na litvanskem ozemlju, dne 16. februarja 1918 formalno proglasilo neodvisnost in svobodo svoje države. Ta proglas je bil popolnoma v skladu s doktrino o pravici do samoodločitve, ki jo je proglasil severnoameriški predsednik Wilson. Vse je kazalo, da bo mogla Litva odslej mirno in samostojno živeti. Nemško cesarstvo se je zrušilo, ruska revolucionarna vlada pa je izdala proglas, da je konec »imperialističnih roparjev«. Ko so Sovjeti pozneje sklenili mirovno pogodbo z Litvo, so se prostovoljno in za vse čase odpovedali suverenim pravicam Rusije nad litvanskim ljudstvom in njegovim ozemljem. Danes je položaj drugačen. Združene države in več drugih držav še priznava neodvisnost Litve. Pri njih so litvanska diplomatska zastopstva. Toda Sovjetska zveza, ki se je povrnila k stari politiki »imperialističnih roparjev« je požrla vse svoje obljube in pogodbeno obveznost in je ponovno zasedla ter priključila v svoj kolos Litvo in obe ostali dve baltski republiki. To je storila popolnoma enostransko, še več, prebivalstvo baltskih

republik je podvrgla ne le zatiranju in terorju — ta usoda zadene vsakogar, ki pride pod peto Moskve — ampak tudi namerno politiko iztrebljanja in deportacij. Na ta način hoče nadomestiti neprijazno in neprijateljsko domače baltsko prebivalstvo z zanesljivimi ruski komunisti. Litvansko ljudstvo nadaljuje borbo za neodvisnost. Bori se v partizanskih skupinah po gozdovih, pa tudi pri volivnih skrinjicah, v kolikor je to mogoče. Celo v Moskvi so morali priznati, da so dobili pri zadnjih pokrajinskih volitvah v Litvi komunisti le 9,6% glasov, vse ostale glasove pa so dobili nestrankski kandidati. Predvsem pa se Litvanci borijo zato, da bi zbudili vest sveta in zlasti vest Združenih narodov, katerim so predložili svojo prošnjo za pomoč proti rodomoru, ki ga počenjajo Sovjeti v njihovi domovini. Svet bo moral prej ali slej opaziti njihovo borbo in jim dati pomoč, ki jo zaslužijo. — Ali ni prav nerazumljiva slepota tistih ljudstev zapadne in še svetobodne Evrope, ki kakor obsedeni silijo v komunistični jarem?

SOVJETSKO GOSPODARSTVO

GOSPODARSKI POLOŽAJ SOVJETSKJE ZVEZE. »New York Times« piše: Ker je svetovni gospodarski pregled, ki so ga objavili Združeni narodi, zelo malo govoril o Sovjetski zvezi, se je Sovjetska zveza očitno razjezila in je prvič predložila Združenim narodom podatke o svojem gospodarskem položaju. Ti podatki so dvomljivi in nerazumljivi, ker govorijo le o odstotkih, ne podajajo pa osnove, na podlagi katere so ti odstotki izračunani. Tako je ostala sedanja sovjetska proizvodnja le uganka. Glavni namen tega poročila je pokazati, da spada Sovjetska zveza med države, ki jih je vojna najbolj prizadela in ki bo kmalu dosegla v svoji proizvodnji predvojno stopnjo. Druga poročila, ki prihajajo iz Sovjetske zveze pa pravijo, da dela njenega samozvano »socialističnega« gospodarstva z večjimi napori in z večjim trpljenjem kakor gospodarstvo ostalega sveta. Nekatere sovjetske težave se ne razlikujejo od težav kapitalističnega gospodarstva, čeprav je sovjetsko načrtno gospodarstvo hotelo odpraviti prav te težave za ceno vseh osebnih svobod. Druge težave izvirajo iz narave načrtnega gospodarstva samega, ki zahteva strahšen centralizem, birokracijo itd. Priporočki, ki jih komunisti proti temu uporabljajo ali propagirajo, kažejo, da je Zveza socialističnih sovjetskih republik po svojih načelih in po svojem ravnanju veliko bolj kapitalistična kot katera koli druga današnja kapitalistična država. Njen kapitalizem je državni kapitalizem, ki pa ne prinaša ljudstvu koristi, kakršne jim prinaša zasebni gospodarski sistem. Zadnje najdramatičnejše potrdilo tega dejstva je bilo seveda razvednotenje rublja, ki je z enim zamahom zaplenilo večino zasebnega imetja ter prihrankov in ki je, kakor se je zdaj izkazalo, zmanjšalo sovjetski narodni dohodek za 57 milijard rubljev v času, ko je sovjetski preračun dosegel rekordno višino. Zaradi tega so sovjetske oblasti sprožile drastično gonjo za delo in proizvodnjo. Ta gonja zahteva povišanje proizvodnje in zmanjšanje proizvodnih stroškov. To hočejo doseči z uvedbo kapitalističnega akordnega plačilnega sistema, s poostreno disciplino med delavstvom, z izboljšanjem vodstva in tehničnega ustroja dela. Glavni namen te gonje je izrečno povišanje tega, kar komunisti napadajo kot največjo kapitalistično zlorabo, to je profita sovjetskih podjetij, za katera pravijo, da so glavni

O komunizmu ne veš še prav ničesar, ako ne veš, da je ves zgrajen na laži in da ne smeš verjeti prav nobene stvari, ki jo širi komunistična propaganda.

vir blaginje sovjetskega ljudstva in moči sovjetske države. Odtod prihajajo poslede od Sovjetov samih priznanih pomanjkljivosti, goljufij, ponarejanja poslovnih knjig, poneverb, potrat ter nespehovi v proizvodnji ali v porazdeljevanju. Vse to je del tako zvane »samokritike«, ki dopušča kritiziranje posameznikov, ne dovoljuje pa kritiziranja osnovne gospodarske politike, ki jo vodi Kremelj. Za tem pa tiči še nekaj več. Vsa ta naglica razodeva poizkus za izpolnitev sedanje petletke v štirih letih. Ta poizkus ima obenem s poudarjanjem profita še prav poseben pomen. Petletka je namreč v prvi vrsti petletka za oborožitev. Sovjetska zveza pa potrebuje tudi dobiček, s katerim bi mogla pospešiti razmah sovjetske industrije.

V luči tega članka boste lažje razumeli poročila o gospodarskih razmerah v Jugoslaviji in tudi Titove »miroljubne izjave« v Beogradu. Ljudstvo gara in strah da za mir, ki ga pripravlja petletka in mobilizacija cele vrste letnikov.

DOMAČE NOVICE

„ROMANJE“ MATERE BOŽJE

V soboto zvečer ob desetih so vkljub hudemu sneženju pripeljali kip fatimske Marije nazaj v Gorico. Ustavila se je v kapelici sv. Frančiška pri č. mm. uršulinah.

Iz Furlanije poročajo, da je bilo to »romanje« povsod pravo zmagovalstvo Matere božje. Posebno v nekaterih duhovnih so verniki sprejeli nebesno Mater tako slovesno, da bolj je niso mogli. Vasi polne slavalokov, napisov, cvetja, zvoniki vsi razsvetljeni, ceste vse v električnih žarnicah, vsa okna okrašena s cvetjem, lučmi, zastavami, sv. podobami, polne cerkve, skoraj vsi verniki pri obhajilni mizi, čudežna spreobrnjenja, celo o kakem čudežnem ozdravljenju se govori — taka poročila prihajajo skoraj iz vseh vasi, kjer se je Marija mudila. V Slovencu pri Moši so obhajali pobožnost križnega pota zvečer na prostem, ob slovesu sta bila dva govora celo med hudim sneženjem na cesti. Ljudje so spremljali Marijo proti Gorici v dolgi procesiji, drugi pa so ob straneh klečali v snegu.

Naša želja je, da bi Marijo tako sprejemali tudi v vseh slovenskih vaseh in da bi vsi slovenski in italijanski verniki spoznali, da se v cerkvi in pri takih pobožnostih Bog moli, Marija časti, vera izvaja, a da pravi verniki morajo Boga, Marijo, Cerkev in vero tudi *bratiti pred sovražniki*. To pa je treba delati izven cerkve, predvsem na voliču. Bodite značajni in dosledni!

Občni zbor duhovnega društva „Pio Sovvegno“

se bo vršil v prostorih knez nadškofijskega ordinariata v petek dne 27. t. m. ob 16. uri.

Vabljeni so vsi člani, ki prebivajo v Gorici.

Predavanja o misijonstvu

Dva odposlanca papeških misijonskih družb v Rimu bosta imela za vse duhovnike v Velikem semenišču v četrtek 26. II. ob devetih važna predavanja o misijonskem delu Cerkev. V stolnici v Gorici bodo od 26. do 29. II. posebne pobožnosti za misijonske sodelavce in

člane misijonskih odborov ter vse vernike.

Po mestu so nabiti zelo veliki lepaki, ki ti povedo, kje, kdaj in za koga bodo v teh dneh misijonska predavanja. Več predavanj bo tudi v Verdijevem gledališču za šolsko mladino. Misijonska misel je tudi v teh časih in še prav posebno v teh časih največkrat in najboljše misel. Satan hoče imeti ves svet zase, mi pa delajmo na to, da ves svet najde v Kristusu odrešenje in mir.

Za slovarce bo misijonski govor 29. februarja ob 6. uri v stolnici in ob 9. uri na Travniku.

Medana

Tovarišica učiteljica je snela križ v šoli in ga vrgla v peč. Otroci so to povedali doma. Na prihodnjem mitingu so matere hudo nastopile. Učiteljici je kar zaprlo sapo, nato je povedala: »Kakor ni v cerkvi prostora za Tita, tako ni v šoli prostora za Kristusa!«

Izjava je zelo zanimiva. Predvsem je to učiteljica s tem izjavila, da je Tito posebej nasprotje s Kristusom, to je — antikrist. Dalje sledi, da je šola v Titovini brezbožna in brezverska, tako da v njej ni prostora za Kristusa, slično tudi ni v cerkvi prostora za antikrista. Zares: šola je ali svetišče ali — jama razbojnikov!

Livek

Kar smo poročali v zadnji številki o Stengarjevem fantu, smo prejeli iz Benečije, kjer se je ta novica razširila, ker je omenjeni fant odšel iz tistih krajev in se več časa ni vrnil. Sedaj pa smo izvedeli, da je dotično zgodbo skoraj vala (ali osebe zamenjala?) ljudska domišljija, kar priča, kakšne nazore imajo Benečani o svobodi onstran meje. Resnica nad vse! Dopisnike prosimo, naj bodo previdni, da ne bodo nasledili lahko miselnim širiteljem neresničnih ali netočnih poročil. — Nam je poslala to vest oseba, o kateri nismo mogli dvomiti, da je dovolj previdna in zanesljiva. Pomoto popravljamo z željo, da bi nam v resnicoljubnosti sledili tudi drugi časopisi, ko se jim zgodi kaj takega.

Vesti iz železne ograje

IZ CERKNA. Tamkajšnji gospod kaplan nima »obrtnice« za izvrševanje duhovskega poklica. Če je to res, je za celo obširno cerkljansko faro en sam duhovnik.

IZ BILJE IN RENC. Tukajšnji italijanski listi poročajo, da so župniku iz Mirna prepovedali maševati v teh dveh cerkvah. Obe cerkvi so spremenili v običajna skladišča. Da mirenški gospod ne sme več maševati v Biljah, je znano tudi nam.

NARODNI DOMOVI. Po vseh županstvih onkraj meje prirejajo masovne sestanke, kjer nastopajo govorniki in predvsem govornice ter navdušujejo ljudstvo za zidanje Ljudskih domov. Ti naj bodo žarišča nove kulture. Velike zborovalne dvorane, kinematografi in plesne dvorane, društveni prostori in sedeži raznih zadrug, vsi ti in še mnogo drugih podobnih podjetij naj dobi v teh stavbah svoj dom. Iz teh narodnih domov naj zasije nova luč in nova doba ubogemu ljudstvu. Ljudje po navadi molče poslušajo to agitacijo, samo ne kje se je morda oglasila stara žena in se odrezala tako: »S čim bomo zidali narodne domove, ko še korvev za strehe,

Rekel je komunist satanu: „Glej, vse smo žrtvovali — celo pamet — in šli za teboj. Kako plačilo nam boš dal za to?“ Satan je odgovoril: „Vse gorje, ki ste se ga hoteli s hojo za menoj rešiti, se vam bo stokrat pomnožilo in povrh boste dobili še moj delež: večni ogenj!“

ki nam nad glavo pušča, ne moremo dobiti. Sicer pa, več kaj, tovarišica, mi imamo že povsod krasne narodne domove, katerih nam ni treba še zidati, in to so naša pokopališča!« Menda ni nihče več ugovarjal.

ŠOLSKI OBISK. Iz onkraj meje prihajajo glasovi, da je v dežju in zimi obisk šol zelo klavrn, ker otroci nimajo obuvla, kupiti ga pa ne morejo. Nestropno čakajo poletja, da bodo lahko bosj skakali.

IZ VENKOVEGA. Tukaj je jugoslovanska vojaščina premestila državne mejnike za 100 metrov dalje na italijansko ozemlje. Italijanski finančni stražniki so otvorili ogenj na jugoslovansko vojaščino, ko je to delala. Jugoslovani so tudi s puškami odgovorili. Ranjencev ni bilo ne tu ne tam. Nastopil je general Gloria, ki je dosegel od Jugoslovancev, da so se umaknili na staro mejo.

SMRT NA MEJI. Karol Ferfolja iz Standreže je hotel dne 15. t. m. med Mirnom in Rupo skrivaj čez mejo. Ko ga je obmejni vojak opazil, ga je takoj ustrelil. Radi priznavamo, da je treba spoštovati predpise. Vsak kdor te predpise prekršča, mora biti kaznovan. Po vsem zapadnem svetu boš dobil za podobno prestopko morda par mesecev zapora. Tukaj pa streljajo bratje brata za tak prestopko. Kulturni ljudje imenujejo tako zlorabo oblasti zločin. In zločinci so brez dvoma vsi tisti, ki takim ljudem pomagajo pri svobodnih volitvah na krmilo.

GOSPODARSKE VESTI

ENA MILIJARDA ZA JAVNA DELA V GORICI. Na javni tiskovni konferenci je goriški prefekt dr. Palamara poročal o uspehih svojega rimskega obiska. Ena milijarda in sto milijonov lir je določenih za dovršitev javnih del, ki so že v teku. Pričakovati je poleg te vsote še novih nakazil za zidanje stanovalskih hiš. Kar se tiče svobodne cene za Gorico, je prefekt poudaril, da je to še zelo dvomljivo vprašanje. Zdi se, da misli vlada oprostiti državnih carin samo nekatere vrste blaga.

NOVI POTNI LISTI ZA TRST. Izšla je naredba, po kateri so določeni posebni potni listi za prehod na tržaško ozemlje. Za nas je v tem odloku toliko nejasnosti, da ne moremo dati nobenih gotovih navodil. Goriška kvestura javlja, da je za potovanje v Trst potreben potni list od 1. marca dalje. Za ta potni list je treba vložiti v Gorici prošnjo na kolkovanem papirju za 24 lir. V prošnji je treba navesti vzrok in čas potovanja. Najdaljša veljavnost potnega lista bo trajala 3 mesece. Poleg potnega lista je potrebna osebna izkaznica s sliko. Kdor nima te, si jo mora preskrbeti.

BREZPLACEN ZAVOJ ŽIVEŽA ZA BREZPOSELNE. Ministrski odbor za zimsko pomoč brezposelnim je določil za vse one brezposelne, ki so bili dne 31. dec. kot taki vpisani, poseben dar, katerega bodo čimprej deležni. Zavoj bo obsegal 2 kg riža, 1 kg masti, 1 kg koruzne moke, 1 kg sladkorja in 2 kg fižola.

ZA BIVSE UJETNIKE ZDRUŽENIH DRŽAV. Vsi italijanski vojaki ujetniki, ki niso dobili še svojih pristojbin iz Amerike, naj se čimprej zglašijo na svojih občinah.

TRGOVSKE ZVEZE MED TRSTOM IN JUGOSLAVIJO. Jugoslavija in angloameriška misija za ureditev trgovskih odnošajev med obema državama, to je Trstom in Jugoslavijo, je svoje delo dovršila s tem, da je stavila svoje predloge. Vsebinska teh še ni znana.

TUJSKI PROMET MED ITALIJO IN AVSTRIJO. V Bad Gasteinu zborujejo izvedenci za Italijo in Avstrijo, ki imajo namen, obnoviti in poživiti tujski promet med obema državama. Tujski promet je po vojni popolnoma ukinjen. Za Gratež pa je ta promet glavna življenjska žila.

AVTOMOBILSKA ZVEZA GORICA — MILAN. Z 22. februarjem so otvorili dnevno avtomobilsko zvezo na črti Gorica — Milan. Vsak dan ob 6. uri zjutraj je odhod iz Gorice, prihod v Milan pa ob treh popoldne; odhod iz Milana ob 7. uri zjutraj in prihod v Gorico ob 4.30 pop. Vozni listek iz Gorice do Milana stane 2000 lir.

URH in ŽEF

Urhovim prijateljem prinašamo prav kratke izvleček iz treh pisem, ki jih je pisal Žefu.

AVDIENCA PRI SV. OČETU. »Spremljal me je zelo visok gospod in je zahteval, da hodim ob njegovi desnici. Švicarski stražniki v Vatikanu so mislili, da sem Gandhi!« — morda radi moje suhe postave — in so me temu primerno pozdravljali. — Sv. oče zelo ljubi preproste ljudi in me ni pustil, da bi pred njim klečal, ampak mi je velel sedeti. Zanimal se je za naš narod, ki je bil vedno Cerkev tako zvest. Dejal je, da je zanj v velikih skrbeh in da veliko zanj moli. Sv. oče je zelo suh in se mu na obrazu vidi, kako silno trpi v teh časih. Naročil mi je, naj se prav zaupno priporočam brezmadežnemu Srcu, ki da bo tudi našemu narodu izprosil po tolikem mučenstvu novo dobo sreče. — Nisem imel vtisa, da bi bil papež kak kapitalist, kakor ga popisuje »Prim. dnevnika«. Pač pa sembral v njegovih velikih in toplih očeh, da bi bili slovanski narodi srečni, ako bi imeli na vladnih krmilih voditelje tako blagega srca in tako majhnih osebni potreb in zahtev.«

*) Pismo je iz novembra.

NA ARGENTINSKEM KONZULATU »Predsednik Peron želi z menoj govoriti, ker je slišal moj govor, ki sem ga imel lansko leto po radiu za štiri velike. — Ker se bo precej Slovencev naselilo v Argentini in ker se mu zdi, da niso vsi povsem ozdravljeni od rdeče bolezni, bi se rad z menoj pomenil, kako naj čimprej popolnoma ozdravimo še bolne in okrevajoče. — Jaz imam že pripravljeno zdravilo za vse bolne narode. To

da bojim se, da bodo mogočni zborovalci pri Združenih narodih tudi letos preslišali moj glas.

Moja tragika in tragika vseh ljudi za zdravo pametjo, ki se niso dali preslepiti od Organizirane Farbarije, je danes v tem, da ostali ljudje tavajo vedno vsaj par let za nami. — Nekaj dobrega bom pa morda le storil. Konzulat mi je dal na razpolago dva tolmača. — Odpotoval bom z letalom. Zelo sem vesel, ker bom mogel odleteti v Ameriko preko Kenije v osrčju Afrike, kjer ima argentinski diplomat, ki mi je določen za spremljevalca, neko važno opravilo. — Pomisli, celo stot krompirja bom mogel vzeti s seboj. — Priliko za potovanje v Afriko sem zelo rad sprejel, ker imam prav v Nyeriju v Keniji znanko Milko, sosedovo hčer, ki je našla v Afriki srečo in misli, da so nasle enako srečo vse Slovenke v rdečih tovarših.«

V BAGNOLIJU.

»Koliko naših ljudi odhaja! Nekateri prav pridno študirajo španščino, drugi ljubosumno čuvajo svojo prtljago, ker pravijo, da je tam polno tatinskih rok, spet drugi se sprehajajo po lepi okolici, v vseh srečih pa je veselo pričakovanje boljših dni v tujini pomešano z žalostjo slovesa z doma in s strahom pred negotovo bodočnostjo. Vsi se tolažijo, da je ves svet božji dom in dom vseh božjih otrok in da Bog zna tudi iz hudega delati dobro. Hrana ni slaba. Tudi pri tej begunski zadevi mora biti precej kupčije, ki mnogim ljudem zelo nese. IRO plačuje za vsakega begunca dnevno po deset dolarjev, a begunci najbrž ne dobijo niti enega samega dolarja. Vse drugo gre za upravni aparat. Tudi v tem se vidi uspešnost kolektivnega gospodarstva. Pravijo, da se gnetejo tudi okrog tega korita mednarodni koristolovci, ki delajo neprestano težave in zmedo.

Prihodnje pismo dobiš iz Afrike, kamor odpotujem čez nekaj dni. Iz Argentine dobiš naslov po značilni pošti. Skrbim, da mi boš redno pisal zanimivosti z doma. Najina skrb bodi, da bosta nekaka vez med domovino tu stran morja in med domovino onstran njega. Le piši o vsem tako, kakor v resnici je, pa naj bo kdo radi tega vesel ali žalosten. K življenju spadajo rože in trnje. Samo trnje bi bilo prebrdko, same rože pa bi bile preneumne in predolgočasne.«

Pozdrav iz Trbiža

Ker imam v Urha več zaupanja kot tisti, ki mu očitajo »zveze s fašisti«, ga pozdravljam ter mu želim še dolgo življenje!

Poln podpis
slovenskega delavca

Tistim, ki so poslali na račun Urha le smrtne obsodbe in psovke o fašistu, neslanih kolinah, bebu, posušenem črnulu in trapistovskem samostanu, — in so odprli ključke najbrž v istem gnezdu, pa jih je svoje skupne rodovine sram in se zato niso podpisali, naj veljata ta dva verza:

„Če Urh se dobrohotno šali,
nikar ga zlobno ti ne žali!“

DAROVI ZA »SLOV. SIROTIŠČE«:
P. n. Emilija Peršolja 500 lir,
Srčna hvala!

Odgovorni urednik
Dr. BONAVENTURA MAHNIČ
Katoliška tiskarna — Gorica

„TIGRI“ - APOSTOLI

© 2 ©

»Zdaj morava ostati budna, da vidiva, kje te svezte podobne hranita. Sicer se še osramotiva, če ne bova z dokazi podprla ovadbe.«

Miša je bdel in držal obe nogi izpod odeje, da bi lahko takoj skočil pokoncu. Dolgočasno pa je bilo! Večkrat se je moral včepniti v ramo, da ni zadremal. Kako, da niso bile tudi tistima dvema tam zunaj te neumne molitve dolgočasne! Ha! Zdaj je postalo zunaj v sobi živahnije. Po prstih je pohitel Miša do vrat, kjer je mogel še pravočasno videti, kako je mati zaprla zabojo in ga skrila pod posteljo. Tam bo lahko našel vsa to praznoversko kramo. Zlezal je spet v posteljo in zaspal, ne da bi mu vest kaj očitala. Cemu neki? Saj se tudi drugi tovariši hvalijo s tem, da so staršem pristudili molitev in se jih prav tako iznebili. Učitelj jih celo hvali, da so pravi junaki, ker jim je blagor domovine nad vse.

Miša je vstal precej zgodaj in si pripravljaval praznično obleko, ko se je Dimitrij prebudil.

»Ali si kaj videl, Miša?« je prvo vprašanje.

»Da. Ti si seveda spal kot medved. Misli zdaj na svojo častno besedo! Če ne bo šlo vse tako, kakor sem zasnoval, te zgrabim za vrat. To ti jamčim!«

»Zakaj pripravljáš praznično obleko?«

»Neumnež! Pokazati se pač moram od svoje boljše strani. Takoj zdaj grem na policijo.«

Danes ne čaka, da bi prišla mati in ga zbudila. Noče ji več priti pred oči. Njen globoki in žalostni pogled mu je zadnje dni pretresel živce. Miša je že spodaj na cesti, ko stopi mati v sobo. Mišina obleka je razmetana po postelji.

»Dimitrij, zakaj je Miša že vstal in odšel? Zakaj je oblekel praznično obleko?«

»Ne vem!«

Mati malega ostro pogleda. Dimitrij ne more prenesti tega pogleda in stisne glavo v mehko vzglavje.

»Kaj pa imaš, Dimitrij, da se mi tako izmikaš?«

»Nič! Ni mi dobro.«

»Povej to komu drugemu, ne pa svoji materi! Tebe muči kaj drugega. Ali mi nočeš povedati?«

»Ne!«

»Tako! Od kdaj pa ima moj Dimitrij skrivnosti, ki mi jih noče razodeti?«

»Ne smem!«

»Zakaj ne?«

»Ker bi me Miša naklestil. Castno besedo sem mu dal.«

»Neumni otrok! Saj ne bom Miši razodela, da si mi kaj zaupal.«

»Ali mi prav trdno oblubiš, mati?«

»Da, ljubi otrok! Pridi in mi povej na uho!«

Toliki dobroti ljubeče matere se mali ne more več ustavljati. Objame z obema rokama mater okoli vratu in ji zašepeče grozno skrivnost v uho. Mati postane

smrtnobleda in trepeče vsa razburjena. Malega vpraša samo: »Ali je prav gotovo videl, kam sem skrila svete podobe?«

»Videl je. Zato je oblekel praznično obleko in je danes tako zgodaj vstal. Mati, kako moreta biti ti in oče tako neumna, da še molita? Saj molitev nič ne pomaga!«

»S teboj ne morem še govoriti o tem. Obleci se, Dimitrij! Pojdi takoj po mleko za zajtrk!«

Oče si ravno veže čevlje na nogah, ko mu mati odkrije strašno skrivnost.

»Kaj naj storiva zdaj? Z lažjo si ne moreva pomagati. Otroka sta naju videla in opazovala.«

»Beživa vendar! Najpotrebnejše se spraviva skupaj!«

»Ne, ljubi moj mož! Za to ni več časa. Naš Judež je že na poti. Nekaj drugega mi prihaja na misel!«

Materi zažare oči.

»Ali še veš, kaj sva Materi božji darovala? Najino življenje, če je potrebno, da najdeti otroka spet pot k Bogu. Zdaj je najina prošnja uslišana. Dobro veš, kaj naju čaka. Ustrelili naju bodo. Vdajva se v voljo božjo! Če umreva za vero, pojdeva k ljubemu Bogu, kjer bova še bolje čuvala nad dušama svojih otrok.«

»Prav imaš, Olga! Toliko reči morava pred Gospodom popraviti, ki sva jih zamudila. Sprejemiva to kot njegovo sveto voljo in darujva svoje življenje za zgubljena otroka!«

(Nadaljevanje)